

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petiriste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 27. januarja.

—j—. Mej državnozborskimi ulogami, izročeni v današnji seji nahaja se vladna predloga, katera bode sigurno zanimala zlasti vse juridične kroge. To je namreč načrt zakona o ustnem sumaričnem postopanju. S tem korakom zamašil je pravosodni minister usta levičarjem, kateri vedno jadicujejo, da se sedanja justična uprava briga jedino le za jezikovna vprašanja ter pojma nema o nujni potrebi, zastarelemu avstrijskemu zakonodajstvu potom primernih sprememb dati lice, dostojno rapidnemu razvoju sedanje dobe.

Dalje našli so poslanci na svojih sedežih načrt Liechtensteinovega predloga o verski šoli. Opozicija je že sedaj silno razburjena po načrtu tega zakona. Hlastno se ga poprijemljajo nemško-liberalni listi, deloma jih tudi podpirajo oficijozna glasila, tudi nemškoliberalni občinski zastopi so že pričeli svojo protiaagitacijo. Slovanski poslanci svojega mnenja dosihmal še niso pokazali; hranijo se očitno za oni trenotek, ko se bode stvar izročila šolskemu odseku ter pričelo stvarno obravnavanje tega predloga. Za danes povem naj le toliko, da se bode v ta namen šolski odsek pomnožil za 12 članov.

Pričetkom seje prečita ministerski prvosednik gospod Taaffe odgovor na interpelacijo zastran laksenburških osuševalnih del.

Trgovinski minister odgovarja interpelaciji Slavikovi o tarifnih anomalijah na škodo avstrijski mlinarski obrti. Slavik oglasi se k besedi ter pove na kratko, da s tem odgovorom navzlic rahli obliki njegovi nikakor ne more biti zadovoljen. Vender ne bode predlagal, da se o njem otvori debata, temveč pridržuje si kritiko za čas budgetne razprave.

Sedaj se prečita nasvet ljubeznjivega dr. Forreggerja, kateremu slovenske uknjižbe spati ne dado. Druga ne želi, nego da se odgovor ministra Pražaka na znano interpelacijo izroči jezikovnemu odseku. Predlog je dovolj podprt, torej se bode z njim postopalo po pravilnem redu.

Zbornica preide na rešitev dnevnega reda.

Gornještajerski poslanec dr. Reicher utemeljuje svoj samostalni predlog, naj se ustavi

javne eksekucije proti rezervistom, in drugim vojski pripadajočim osobam, ako jih pokličejo k vajam ali mobilizujejo v vojnem slučaju. Predlogu se ni ugovarjalo z nobene strani, izroče ga davčnemu odseku. — Sledje poročila o nekaterih volitvah, potem pride na vrsto zakon o sladornem davku, jeden najvažnejših predmetov, s kojimi se bode baviti poslancem tekom tega zasedanja. Znano je, da je vlada vsled živahnih ugovorov v nagodbinskem odseku in mej sladornimi interesi umaknila svojo prvotno predlogo ter dogovorila z ogerskim kabineto — zakonodajstvo o posrednih davkih te baze spada namreč mej one zadeve, katere je po naši dualistični ustavi urejati po enakih skupno dogovorjenih načelih — dogovorila, pravimo, nov načrt, kateri ustreza vsem bistvenim spremembam, sproženim v nagodbinskem odseku. Žal da v slovenskih pokrajinah ne poznamo blagotvorne sladorne obrtnije ter vsled tega tudi pravega pojma nimamo niti o gospodarstvenih posledicah sladornega davka, niti o težavah njegovih. Morda poskusim, ako čas dopusti, v posebnem članku čitateljem „Slovenskega Nar.“ nekoliko razjasniti to vprašanje, — za danes le toliko, da iz odseka došla sta zbornici dva predloga. Prvega v jako obširnem poročilu zastopa dr. Meznik, in pridružili so se mu poleg desničarskih tudi mnogi levičarski odsekovi člani, predlog manjšine podpisali so Plener, Auspitz in Derschatta. Proti načelnim določbam prav za prav ni ugovora. Večina in manjšina se strinjata v tem, da je davek pobirati le od fabrikata, t. j. od izdelanega sladkorja, ter je za sladkor, koji se izvažja na inozemstvo preko naših mej, iz državne blagajnice plačati posebne izvožne premije. Navskriž sta si le glede nadrobnosti. Večina zvišala je konsumni davek od 10 na 11 gld. od meterskega vagana ter hoče v podporo avstrijskega eksporta dovoliti fabrikantom eksportne premije v znesku 1 gld. 60 kr. od sladorne surovine (Rohzucker), 2 gld. 30 kr. pa od rafiniranega sladkorja. Temu nasproti dviguje se po Plenerjevem predlogu sladorni davek od sedanje davčne jednote s 10 gld. počenči stopnjama do 10 gld. 45 kr. za l. 1897, eksportne premije pa so nastavljenle s 1 gld. 40 kr., oziroma 2 gld. ter se znižajo počasi v istem razmerju, v katerem raste konsumni davek. L. 1897. znašala bode premija o surovem

sladkorji le še 95 kr., o rafinatu 1 gld. 55 kr. In še jeden razloček! odsekova večina za sladorne premije nasvetuje maksimalno svoto 5 milijonov gold. na leto, skril je Plenerjev predlog to številko na 4.5 milijonov že za leto 1888/9 ter jo po jednaki lestvici sukcesivno zmanjšuje do 3.2 milij. za leto 1897/8. Toliko za danes; razmotrivati se tako težavno in navzlic svoji važnosti slovenskemu občinstvu skoro nerazumljivo vprašanje sploh ne dá v tesnem okviru poročila iz državnega zbora, temveč v to svrhu treba posebnega članka, kojega s tem obetamo našim čitateljem.

Poročevalec za sladorni zakon dr. Meznik je s par besedami priporočal zbornici, naj vsprejme načrt kot podlago nadrobni debati.

Za njim se je oglašil poslanec Plener kot poročevalec manjšine. Potreboval je poldrugo uro, da je utemeljujoč predlog odsekove manjšine razvijal svojo misel, po kateri je vladna predloga eksportne premije previsoko nastavila. Vsled tega priporoča padajočo lestvico, češ, naj znaša premija za sladkorjevo surovino v prvem jetu 1 gld. 40 kr. (mesto 1 gld. 60 kr.), za rafinat 2 gld. (mesto 2 gld. 30 kr.) Vsako leto naj se potem premiji znižata za 5 kr., tako da bode po preteku desetletne dobe, tedaj l. 1897/98 tovarnar za eksportiran metričen vagan sladkorjeve surovine dobil le 85 kr., za rafinat le 1 gld. 55 kr. premije. S tako regresivno lestvico ustvari naj se prehod do one uredbe, pri kateri se sploh odstranijo vse te nepravilne bonifikacije.

Pri duhovitem in obširno omikanem govorniku, kakor je zastopnik Hebske trgovinske zbornice, razume se samo po sebi, da je tudi razprava njegova o tem precej suhoparnem predmetu bila dokaj zanimiva. Mnogo zanimivega je pač povedal. Saj se nikakor ne dá zanikati, da je državna podpora, katera se na troške davkoplačevalcev izjemoma dovoli jedni posamezni obrtni stroki, po svojem bistvu velika anomalija. Tudi to je čisto gotovo, da bodo domači konsumentje v sladorni ceni odraštovali ne le ves znesek sladornega davka, temveč tudi vse eksportne bonifikacije. Da to razjasnim: cena pri nasporabljenega sladkorja bode mimo svetovne sladorne cene vedno višja za davek (11 gold.) in za premijo

LISTEK.

S ceste.

V starem veku slulo je mesto Mykéne poleg Thyrinta po svojem kiklopskem zidovju, kateremu ni bilo jednacega in katero je v današnjih dneh za razne mu podtaknjene umotvore in izvrstno ponarejene starinske predmete pripomoglo brskajočemu Schliemannu do velike slave. Zidovje v Mikénah bilo je res orjaško, a kakor se mnogokdaj v dragocenem okviru nahaja le malovredna slika, tako tudi prebivalci Mikénski neso imeli prav nič junaškega, še manj pa kaj orjaškega v sebi, marveč bili so jako smešni ljudje. Smejali in krohotali so se pri vsaki najmanjši priliki tako neizmerno, da so bili v posmeh vsem sosedom, kakor n. pr. pri nas nekatere vasi, v katerih se ne sme povpraševati: „Po čem je maslo?“ ali koliko je ura?“

Sosedov zbadljivi dovtipi so Mikéncem zelo presedali in v svoji stiski si neso vedeli druge pomoči, nego da so poslali par meščanov k slavno-znanemu oraklju Delfijskemu vprašati, kaj jim storiti, da se iznebe presmešne in prenadležne svoje

lastnosti. Svetišče Delfijsko dalo jim je svét: naj bogu Poseidonu žrtvujejo tolstega bika. Ako se pri tem slovesnem činu nihče ne bode smejal, bode mesto ozdravljeno.

Nasvet Delfijski vzbudil je veliko radost v Mikenah. Hitro odbrali so najmastnejega bika za žrtev morskemu bogu in kmalu je bilo zbrano staro in mlado okolu žrtvenika Poseidonovega. Baš ko se je imela pričeti daritev, pa se neki paglavec prerije mej dostojanstvenikov prve vrste in ko ga zavrnejo, češ, da tu ni mesta zanj, zakliče na ves glas: „Ali mislite, da vam bom bika požrl?“ Te besede uplivalo so tako silovito na prisotne Mikence, da so se vsi na glas zasmejali, ob jednom pa uvideli, da so in ostanejo neozdravljivi.

Ljubljana nema kiklopskega zidovja, zlasti zgradbe stavbene družbe nemajo prav nič kiklopskega v sebi, tudi gledé smehu se ne moremo primerjati krohotajočim se Mikencem, zato jih pa prekašamo v drugej lastnosti, ki se baš v Ljubljani bujno razvija in ta lastnost je — čenčarija, klepetanje.

Klepetci in klepetulje res neso kmalu kje tako dobro zastopani, kakor baš v beli Ljubljani, njih

število je legijon, njih jeziki in jezički pa pravi pravcati „perpetuum mobile“. Ni je osebe v mestu, da bi je ne potegnili vsaj parkrat skozi svoje zobe in ni ga menda obiteljskega življenja, kamor bi ne segala njih zloba, strupeno njih željo. Pri tem svojem poslu pa neso posebno kočljivi, kjer ni prave snovi, izmislijo si jo in iznajdljivi so v tem oziru bolj, nego marsikateri pesniških naših epigonov, katerih lastnine že sedma božja zapoved ne varuje več dovolj, marveč so prisiljeni sklicavati se na kazenskega zakona osodne paragrafe.

Zlasti sedaj, ko razsajajo osepnice po našem mestu, kaže se naših klepetcev in klepetulj divna domišljija v pravem svitu. Natančno pripovedujejo, da je ta ali oni zdravnik, katerega si baš par minut poprej videl zdravega in žilega, ulegel se v postelj in da je osepnice kar črn. Prav nadrobno razlagajo, kako je neka kuharica umrla za osepnice, bila prenesena v mrtvašnico, kjer so jo pa pozneje našli na trebuhu ležečo, ker so jo še živo deli v krsto. Klepetavost tacih osob je brez konca in kraja in če drugega ne vedó, ugibljejo, koliko osepnice ima ta ali oni bolnik in tako so srečno dognali, da jih je neka gospa imela ne več in ne manj nego devetnajst

2 gld. 30 kr., tovarnar namreč ne bode doma-
čemu konsumentu prodajal svojega blaga ce-
neje, nego zanj skupi, ako ga izvaža. Gospodinje
naše morajo torej biti pripravljene, da bodo pričenši
s 1. avgustom 1888 kilo sladkorja plačevale približno
za 3½ kr. dražje, nego bi ga bile sicer. To je vse
gola istina. Ali kar je Plener dostavil, ni ute-
meljeno. Primera z nemškimi konkurenti je šepava,
marsikaj je bil prezrl, kar se mora uvažati na vsak
način, na pr. železnične tarife za premog, spodij itd.,
kateri so pri nas mnogo višji nego na Nemškem.
hujše obremenjenje naših fabrikantov z raznimi
davki, tudi večjo inteligentnost nemškega delav-
skega osebja mimo našega itd. In če namerava,
stopnjena znižati premije, ker jih zametuje načel-
oma, kdo mu je porok, da se bodo sosednje dr-
žave, katere tu podpirajo svojo sladorno obrt s
skritimi premijami, držale istega načela ter
tudi zmanjšujoč bonifikacije pripravljale njih konečno
odpravo? Potem smo pač odstranili svoje premije,
ob enem pa smo uničili sladorno industrijo in ž
njo vred davčno silo najimovitejših naših kronovin,
češke države in moravske! Ves talent Plener je v
ni mogel zakrivati zevajoče votline v argumentaciji
njegovi. To so čutili tudi njegovi pristaši. Kaj red-
kokrat čul se je kak zamolkli „dobro“ klic, tudi
levičarjem bralo se je na obrazih „da se večinoma
ne ujemajo s fiskalčnimi nazori bodočega levičar-
skega „finanzministra“. Dopisnik Vaš stal je prav
blizu rujavokodrastemu tevtonu, kateremu je zlobna
usoda dodelila pragermansko ime „Křepak“. Ta
vrlina majal je nevoljno svojo modro glavo ter
glasno vzdihnil: „Hab' ich's nicht immer gesagt,
man soll einem Violinvirtuosen kein Posthorn geben,
das er nur einmal nicht blasen kann!“. Ne pripa-
damo občudovalcem Křepakovim, toda — v tem
slučaji jo je pač dobro pogodil!

Koncem seje, kateri je nastopil takoj po Plener-
jevem govoru, izročil je poslanec Klun kot zastop-
nik Litijskega okraja mnogobrojno podpisano inter-
pelacijo o znani refakciji, ko je severna železnica
dovolila milijonarjema, Rothschildu in Gut-
mannu, na velikansko škodo našemu domačemu
premogokopu v Zagorji, kateremu žuga vsled
tega pogin. Tretja interpelacija ob istem pred-
metu — radovedni smo, kako se bode minister
Bacquehem odrezal tem vprašanjem.

Prihodnja seja v ponedeljek, na dnevnem redu
nadaljevanje sladorninske debate.

Govor poslanca Janka Kersnika v deželni zboru dne 23. januarja.

Slavni zbor! Obžalujem, da prihaja tako važen
zakon, ki bo silo globoko segal v žepe davkopla-
čevalcev, in o čigar pravih posledicah si nismo in
ne moremo jasni biti, kot zadnja točka v tako pozni
uri na vrsto razpravljanja. Zato mi tudi ni moč,
na drobno pregledati mu srce in obisti, le v večjih
potezah in v malo besedah naj mi bo dovoljeno.
Predno pa prehajam na meritum nocojšne razprave,
uložiti moram odločen ugovor proti vsakej besedi
proti vsakej insinuciji, da govorim tu le kot zas-
topnik jednega okraja, in ne kot deželni poslanec.
Taka očitanja so sicer v zadnjem času skoro obi-
čajna postala, javljajo se tudi v ostrejši obliki, in
zato moram tu že a priori uložiti slovesen protest
proti njim. Jaz govorim kot deželni poslanec, a ob

kolikor bi jih jaz, ko bi to ne nasprotovalo krščan-
ski ljubezni, vsacemu takemu klepetcu in klepetulji
želel na nikdar mirujoči jezik.

Ako se take stvari dogajajo v Ljubljani, za-
kaj bi neki zaostajal Kranj? Tudi ondu ima „Fama“
s svojimi tisoč jeziki mnogo čestilcev in precej mo-
gočen gospod iz gorenjske metropole pisal je te
dni v Ljubljano prijatelju, s katerim sta se pobra-
tila v sv. Huberta imenu in še v čem drugem, drobno
pismo, v katerem vpraša, so li res tašča njegova
in še nekateri drugi člani njegove obitelji zboleli
za osepniciami. Kaj tacega se lahkoverim ljudem
skoro ne more šteti v zlo, saj teta „Tagespost“ z
vso resnobo zagotavlja, da so osepnice v Beljak za-
nesli Kranjci, prišedši na semenj, dasi učenjaki v
Stempfergasse trdovratno molče, kdo je zatrosil
osepnice v Sarajevo in kdo v Prago.

Pri takem vprašanju jo menda spomin zapuša,
da se v istem neprijetnem stanju, kakor sotrudniki
pri nekem slovenskem časopisu, ki je dne 20. t. m.
javljali: „V Ptui je bil županom izvoljen Eckl in
podžupanom Fichtenau,“ dva dni pozneje pa:
„Te dni so bile v Ptui volitve za župana in pod-

jednem varujem tudi interes istih, ki so me iz tega
uzroka, da varujem njihove koristi, poslali na to
mesto; da je pa pri nas vseh čut skupnosti vendar
tako utelesen, da vselej in radovoljno žrtvujemo
lokalni interes občnemu, tega mi ni treba razprav-
ljati niti poudarjati, to vidimo v vseh obravnavah,
to čutimo pri vseh sklepih, ki se storé v tem slav-
nem zboru. (Dobro) In še nekaj! Očetovska, ma-
terinska ljubezen je vsakej božji stvari, ki je po-
klicana na tem svetu rasti, cveteti in sad roditi,
tako globoko ucepljena, da jo bodem tudi z vsemi
mogočimi oziri v poštev jemal, govoreč o predloženi
postavi, tej nežni, lepo razviti, že triletni hčerki
mojega častitega in dragega prijatelja, gospoda po-
ročevalca. (Veselost.) Oziral se bom po vsej moči
na ta blaženi čut, in uverjen sem, da je njegova
ljubezen tudi tako prav očetovski pametna (ve-
selost), da ga opomnje, ki se tičejo malih marog,
malih napak, ne bodejo preveč razjarile. (Prav dobro!
na levi.)

Prav na današnji dan pred dvema letoma sem s
tega mesta označil svoje stališče gledé te nove
uredbe, svoje pomisleke, ki imajo jedino le v živem
prepričanju svoj izvir in temelj, da se z upeljavo
deželnih cest onim, ki jih najbolj zahtevajo, ne
bo prav nič koristilo, nego da se oni okraji, ki
jih dobodo, kakor oni, ki jih ne dobodo, le oško-
dujejo v materialnem in zadnji — ki jih ne bodo
imeli — teh deželnih cest, so po mojem mnenju še
v mnogo bolj ugodnem položaji. To bom prav na
kratko utemeljil.

Paragraf 11. pravi: „Za vzdrževanje deželnih
cest morajo polovico deželnih zaklad, in polovico
okraji in občine, v katerih se nahajajo do-
tične cestne proge (nemški: innerhalb der en
Grenzen die Strassen laufen) — po razmeri jim
gledé okrajnih cest naloženih dolžnostij donasati.“
Občine se ve da večinoma v denarjih. Vprašam pa:
Kake so te dolžnosti? Kaj mora storiti okrajni od-
bor gledé okrajnih cest, in kaj morajo storiti ob-
čine? Okrajni cestni odbor plača troške za gramoz,
za kidanje snega, za umetne stavbe, cestarje in po-
močnike, — občine pa v natori preskrbe dovažanje
gramoza, odvažanje blata, pripravljajo snežne dro-
gove, zasajajo drevesa, in odstranjujejo tudi po vre-
menskih nezgodah prouzročene zavržke prometa.
Torej, gospóda moja, polovico vsega tega navede-
nega, kar se ve da sedaj vse v natori storé, bodo
morale plačevati občine — in le tiste občine,
skozi katere gredó te bele deželne ceste. Kako se
bo pa to relulovalo? Zakon nam ne daje nobenega
merila! A če pomislim, kako rad dandanes in ob
današnjih cenah žita in živine, pri žalostnih raz-
merah, v katerih stoka in joče naše gospodarstvo,
ko je pridelek zastoj, denar pa drag, — kako
rad dandanes in morda še dolgo, dolgo naš kmet
daje in natura, le da mu ni treba denarja šteti, —
če vse to pomislim, vidi se mi naravno, da bode
darilo deželnih cest pravo danajsko darilo onim, ki
jih dobodo, naj si jih pač želé ali ne. In pri tem
relulovanju se bo gledalo na vse, kar zakon za-
hteva, — na snežne droge, na drevesa, na blato
— na vse! Vse se bo cenilo in plačalo. Ali se bo
pa potem tudi uvedlo in storilo — to je drugo
vprašanje. Pa še nekaj! Okrajne ceste morajo biti
najmanj 4 metre široke in deželne najmanj 5. To
je teorija! V praksi imajo okrajne ceste dobre 3

župana. — Izid volitve nam ni znan. —
Neprostopljivi ta dovtip bil mi je mnogo bolj po-
volji, nego istega lista vest, da je zaradi poskuš-
nega roparskega umora na Dunaji zaprti Franken-
stein hotel umoriti veletržca Grafa, o katerem zlo-
činu niti državno pravdnštvo še ničesar ne ve.

Za nameček naj omenim še dopisn'ce, ki mi
je je te dni dala prijateljska roka, da se prepričam,
kolika je izobraženost mej nemškimi Štajerci. J. St.
restavrater na postaji B., odposlal je dne 2. t. m.
v Radovljico nastopno dopisnico:

„Die Herrn Kreiner Würsterzeiger von der besten
Sorte

Radmannsdorf
in Grein.“

A tergo pa: Schücken Sie mir wiederum 50
paar Graner würst, Schücken Sie es mit Nachnahme
mit Achtungsvollen Gruss“.

Kljuba temu naslovu prišla je menda dopis-
nica v prave roke, vsled tega pa menda tudi kranj-
ske klobase in nemški Štajerci, masteč se s temi
našimi proizvodi, v polnej meri uživajo „das Ge-
fühl der Würstigkeit“.

metre, in v novi praksi — ker nove metle najboljše
pometajo, bodo imele deželne ceste po 6 metrov
širjave. Torej še jedenkrat toliko, ko v dosedanem
stanu. Kje je pa tu dobiček občin, ki so prizadete,
to se pravi, skozi katere gredó deželne ceste? Še
jedenkrat tako veliki cesti z vsemi strogimi dodatki
vred, ki jih ukazuje novi zakon, bodo plačevale
polovico, torej ravno toliko, kolikor dajo sedaj
in natura, vzdržujoče sedanje za polovico manjše
okrajne ceste. Poleg tega pa bodo plačevale odstotke
v deželni zaklad, kateri so sedaj tako lepo in opti-
mistično proračunjeni na 3 od sto, tako lepo pravim,
da jim sam poročevalec, — častiti moj prijatelj —
prav ne veruje. Jaz ne bom računil za njim, opo-
zarjam pa samo na jedno. Kliče se vedno: Ti okraji
imajo toliko odstotkov za vzdrževanje svojih cest,
ker nimajo niti železnice, niti državnih cest, zato je
treba uravnati, nivelirati breme, torej plačujte tudi
Vi, ki imate ceste in železnice. No, gospóda moja,
le oglejmo si to niveliranje malo bolj natanko.
Kranjski okraj, — na priliko, plačuje sedaj 9 %
za ceste, Kamniški plačuje 8 % — in prvi ima
železnico in državno cesto, drugi državno cesto. A
oba skupaj dobita 63 kilometrov deželnih cest,
Radovljica, ki plačuje 20 %, pa samo 27 kilo-
metrov. In koliko jih dobi okraj: „Ljubljanska
okolica“. Nobene — kajti onega kosa pri Ško-
feljci vendar ne morete v poštev jemati. In Loga-
ški okraj? Ta pa odslej ne bo imel menda nobene
okrajne ceste več — in vendar ima železnico in
državno cesto. Zatorej, gospóda, ne govorite o ni-
veliranju! (Dobro, prav dobro!)

Pa kaj še? Vrh vsega relulovanja, vrh vsega
pravičnega in nepravičnega razdelovanja deželnih
cest, vrh vsega uravnavanja — vrh vsega ostane
vendar še naturalno delo, kajti § 14, štev. 5,
ostane vedno v veljavi, — pri vremenskih nezgodah
se mora vse delo v natori vršiti.

Gospóda, z deželnimi cestami sem pri kraji;
ustanovite jih, in ž njimi vred novo breme vsej
deželi, in nikomur in nobenemu okraju v korist.
In da boste videli, da me pri vsem tem ne zapuša
skrb za svoj domači okraj, izjavljam, da smo v tako
srečnem položaji, zahvaliti se za tako darilo, za
deželne ceste. Mi bomo donasali, kar bode treba
k deželnemu zakladu v pokritje teh bremen, a nas
pustite v miru ž njimi, mi bomo z okrajnimi sha-
jali, in si ne maramo troškov dvojiti. (Veselost —
in dobro.)

Izmej mnogih pomislekov, ki jih imam, navel
bom samo še dva, oba se tičeta § 31. — Tam se
ustanovlja nova določba, da naj oni, ki plačuje v
kakem okraju deseti del vsega, za ta okraj pred-
pisanega neposrednega davka — ustopi brez volitve
v cestni odbor. Do sedaj je imel to pravico
najvišji davkoplačevalec v okraju, in meni se vidi
to mnogo bolj pravično, nego nova določba, ker
vsled te bosta v vsej Kranjski imela samo dva
pravico ustopiti v odbor, namreč obrtna družba v
okraju Kranjska gora in knez Turjačan v Kočevji.
Za ta dva pa vendar ne boste delali novih zako-
nov. Ostanimo torej pri stari določbi, ki bolj ustreza
načelu zastopanja interesov, nego nova, ki se mi
vidi prava tam, od koder je menda — prepisana
— (veselost) — namreč v moravskem ali gorenje-
avstrijskem zakonu.

Zadnji odstavek § 31. pa določa, da bo od-
slej deželni odbor imenoval načelnika cestnemu od-
boru in njemu namestnika. To je novo! Pa tudi
malo nepraktično! Deželni odbor ne pozna in ne
more poznati vseh članov vseh cestnih odborov —
saj jih bo okoli 250. Kdo mu bo torej poročal! —
Morda okrajni glavar ali župniki, dekanji ali kaki
osebni prijatelji in znanci deželnih odbornikov? —
Treba bo, da se bo pošiljal nekak „curriculum vitae“
vsakega člana deželnemu odboru. Od našega cest-
nega odbora članov imam menda samo jaz čast po-
znati biti gospodom deželnim odbornikom, protesti-
rati moram, da bi bil s tem že predestiniran za mesto
načelnika (veselost), lepa hvala za to, — a kdo bo
poročal, kdo bo preiskal zmožnosti drugih. Morda
se bo zahtevala fotografija (dobro, veselost), ali pa,
dandanes, ko je nova umetnost „grafologija“
(burna veselost) dospela že na tako visoko stopinjo,
da je mogoče iz par pisanih vrstic spoznati značaj,
stan, zmožnost, starost pisalčeve, — morda se bo
s pomočjo te nove vede in s pomočjo poslanih pi-
sem našel pravi načelnik cestnemu odboru? (Dobro,
dobro.)

Gospod poročevalec, — moj dragi prijatelj — je rekel, da je ta določba nova, in da je ni nikjer v nobenem drugem cestnem zakonu; a vsprejel jo je, ker se more jedenkrat tudi z novo stvarjo začeti, in ker sedanji cestni odbori zato nič ne store in so zato „za nič, prav za nič,“ ker volijo sami svojega načelnika. Gospodje — izvrstno! To je pravi remedium, katerega bi pa priporočal na še bolj važnem mestu.

Mi se trudimo že četrto leto z občinsko postavo, zato, ker so občine „za nič“, ker odbori ne izpolnjujejo svojih dolžnostij, ni samosvojega ni izročnega področja. Evo Vam zdravnika in zdravilo! Deželni odbor naj župane imenuje! (Viharni smeh in dobro.)

A gospoda moja, pustimo doutipe! Stvar je resna, in ta določba, ako ji pritrdite, je in bo hud udarec avtonomiji, tako hud, kakor oni, katerega smo ji prizadeli pred nekoliko dnevi, ko smo vsprejeli zdravstveni zakon! Nikari naprej po tej poti! Vzlasti zastopniki kmetijskih občin, kmetijskih okrajev — Vas pozivljem, da stojite sedaj trdno na braniku naše avtonomije. O mogočih posledicah ne bom govoril, saj so jasne pred nami. Stojte! in pozor! to je jedino, kar Vam kličem. (Dobro!)

Pridržujoč si, da stavim v nadrobni razpravi, za katero bom glasoval na dotičnem mestu svoje sedanjo predlogo izpreminjajoče nasvete, poslavljam se za sedaj od te hčerke mojega prijatelja — gospoda poročevalca. Gospodje, koliko lepša bo, ako ji postrizete par teh dolzih kodrov, ki jej grdijo čelo in lice; recite jim pač deželne ceste, ali kakor hočete! Četudi zopet uzrasto čez nekaj let, krepkejši bodo, a lepši, a tudi otrok bo bolj čvrst, nego je danes v tej poznej uri. I zdravo je, otrokom striči lasce! (Veselost in živahna pohvala.)

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(Večerna seja 23. januarja leta 1888.)
(Konec.)

O načrtu zakona o napravljani in vzdrževanju javnih neerarskih cest in potov v zvezi z načrtom zakona o uvrstitvi nekaterih okrajnih cest v vrsto deželnih cest poroča posl. Detela. Upravni odsek ni bistveno spremenil predloga deželnega odbora in nasvetuje, da dež. zbor potrdi zakon.

Posl. Kersnik se oglasi v generalni debati. Govor priobčujemo danes po stenografičnem zapisniku.

Deschman govori proti zakonu, kateri bo v malo letih deželi nakladal velika bremena. Pa tudi kmetje bodo namesto tlake plačevati morali v denarji, kar jih gotovo bolj teži, nego naturalna dela. Na dolgo in na široko prede potem svojo štrono proti zakonu, tako zanimivo, da je zraven njega sedeči baron Apfaltrern sladko zaspal. Po snemal ga je grof Auersperg in tudi mej narodnimi poslanci je bil učinek Deschmanovega govorjenja — splošno dremanje. H koncu se je usedel na Pitijski stol in prorokoval z votlodonečim glasom, da bodo troški za deželne ceste neznosni.

Posl. Pakiz primerja Deschmana Jeremiji in pobija njegove pomisleke. Proti poslancu Kersniku omenja, da on ni ugovarjal, ko je deželni zbor dovolil 50.000 gld. za Kamniško železnico. Deschman hvali tlako lahko, ker on je nikoli ni delal. Tlaka je povsod odpravljena, zakaj bi ostala za cesto? Deschman in njegovi pristaši so se vselej skazali prave mačke kmetijskim občinam. Res da poprej je graščak ukazal, kmet pa je moral delati in molčati. Zdaj pa smo vsi ravnopravni in za tlako tudi na cesti ne maramo več. Zakon je deželni odbor predložil ravno po ukazu dež. zbora in zato upa, da bo ves zbor zanj glasoval.

Dež. predsednik izjavi, da je ta zakonski načrt predložil ministerstvu, a da mu še ni došel odgovor. Po njegovem mnenju bodo se bremena za deželne ceste bolj enakomerno razdelila in se bodo ceste bolje vzdrževale. Torej bode proti sedanjim razmeram napredek. Pridržuje si pa po natančnem preiskovanju staviti nasvete do Najvišjega mesta.

Posl. Kersnik dvomi, da bi se kmalu vozili po Kamniški železnici. Sicer pa teh 50.000 gld. ni žrtvovanih, temveč dežela bode dobila delnice.

Poročevalec Detela zagovarja zakon, po katerem se bodo bremena za ceste pravičnejše razdelila na vso deželo.

Deželni zbor preide v podrobno debato. Prvi oddelek govori o splošnih določilih, drugi o plačevanju stroškov za zgradbo, predelovanju in vzdrževanju cest in vožnih potov, tretji o pristojnosti v cestnih stvaréh, četrty ob okrajnih cestnih odbori.

Pri § 31. nasvetuje poslanec Kersnik nekatere spremembe, zadevajoče virilne glasove. Poročevalec se ujema z nasvetovanimi spremembami, ker se po njih vdobi le še jedna moč več za cestni odbor. Vsprejeto.

Dalje nasvetuje Kersnik, da okrajni cestni odbor si sam izvoli načelnika, ne pa da bi ga imenoval deželni odbor, kakor to zakon predlaga. Predlog ostal je v manjšini.

Celi zakon je bil potrjen po nasvetih upravnega odseka.

Priklopljen temu zakonu je zakon o uvrstitvi deželnih cest. Upravni odsek je vsprejel mej deželne ceste vse one, katere je bil predlagal deželni odbor in le še dodal ceste iz Vipave čez Manče do Branice, od Rakeka čez Unec v Postojino in ceste iz Kotevja v Črnomelj skozi Mozelj, Knežjo Lipo, Brezovico, Miklarje in Dobljice do Črnomaljske-Viniške ceste.

Posl. dr. Bleiweis obžaluje, da se je tako malo oziralo na Ljubljanski okraj, ki ima jako veliko cest vzdrževati. Danes pa je bila uložena prošnja, da se uvrsti cesta iz Borovnice do Vrhnike mej deželne ceste. Dež. odbor naj poizveduje o tej cesti in v prihodnji sesiji poroča.

Vse po upravnem odseku nasvetovane ceste so bile uvrščene mej deželne ceste in ves zakon v 2. in 3. čitanji potrjen.

Dnevni red poslednje seje je bil s tem končan in deželni zbor, kakor smo že poročali, za to sesijo zaključen.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. januarja.

Lichtensteinov šolski predlog ni bil od državnih poslancev nič posebno naudušeno vsprejet. Vsi klubi opozicije so se že izrekli proti njemu, drugače tudi ni bilo pričakovati. Poljski in češki klub se pa še nista izjavila, a vender je čutili, da ja je ta predlog neprijetno iznenadil. Poljakom se dozdeva, da ne daje dovolj pravic gališkemu deželnemu zboru. Pa še nekaj družega jim ne ugaja. Po tem predlogu bi cerkev dobila sonadzorstvo v šoli in sicer ona cerkev, katere vere je večina učencev. Ker je v Galiciji polovica prebivalstva rusinska, bi tudi rusinska duhovščina dobila večji upliv v šoli, kar pa Poljakom ne ugaja. Kakor se kaže, bode se teško doseglo sporazumljenje na desnici zastran šolskega zakona.

V ogerskem državnem zboru začela se je specialna budgetna debata. Pri budgetu ministerstva notranjih zadev je več govornikov grajalo slabo administracijo, policijo in javno zdravstvo. Grajalo se je tudi gospodarstvo opernega gledališča, ki več stane, nego opera v Parizu.

Vnanje države.

V Srbiji se že razne stranke pripravljajo za bodočo volitve. Ristić si jako prizadeva, da bi zopet zjedini liberalce, katerih jeden del hoče osnovati svojo stranko. Če bodo liberalci jedini pri volitvah, utegnejo dobiti precej mandatov, tako da se bodo morali nanje kolikor toliko ozirati. Ko bi pa ne bili jedini, bode pa njih stvelo v skupščini prav neznačno, in ne bodo imeli nikakega upliva na politiko.

Bolgarski knez je sedaj v Plovdivu. Razna vzhodno-rumeljska mesta, društva in duhovščina poslali so mu adrese, v katerih se mu zahvaljujejo da je s svojim prihodom v Bolgarijo, deželi zagotovil red. Da so bile te adrese najete, ni treba omenjati. Ž njimi hočevo slepiti diplomacijo, da bi mislila, da so z uovim knezom vsi zadovoljni v Bolgariji. Knez v odgovoru na adrese omenja, da je prebivalstvo Južne Bolgarije vedno storilo svojo dolžnost, in izraža nado, da bode narod ravno tako udan in veren, če bode dežela v nevarnosti. Knez si prizadeva zagotoviti udanost vojske. Častnikom podelil je več redov. Plovdivskemu vojaškemu poveljniku podelil je veliki kordon Aleksandrovega reda.

Ruski vojni minister je odredil, da se k vsakej lokalnej brigadi pridruži jeden častnik generalnega štaba, ki bode imel voditi vežbanja in dati sovete ob mobilizaciji. Ta naredba je le dopolnilo onej naredbi, da so se lokalni batalijoni preustrojili v rezervne batalijone. Rusija si jako prizadeva, da umno preorganizuje vojsko ter tako poviša brambeno moč države. Tega jej pač nikdo ne bode zameril, ker vse evropske velevalsti pomnožujejo vojsko.

V francoski zbornici je več poslancev predlagalo, da se budgetna debata še odloži, da se pridobi časa za proučevanje finančnih reform. Vladi naj se pa dovoli še za nekaj mesecev provizorij. Ker se je ministerstvo izreklo proti temu predlogu, so ga umaknili predlagatelji in budgetna debata se je začela.

Mej Asmaro in Kerenom je zbranih 30.000 Abesincev, ki bodo v kratkem napali Italijane. Mej abesinsko vojsko je velika nezadovoljnost in se morebiti nekaj vojakov pridruži Italijanom. Abesinski vojaki so se že naveličali čakanja, zlasti ker so tudi slabo z živežem preskrbljeni. Če bi se še kaj dolgo boj odlašal, bati se je resnega upora. Italijani pa baš zategadelj nečejo začeti boja, ampak le utrjujejo svoje pozicije.

Dopisi.

Iz Gorice 29. januarja. [Izv. dop.] († Peter Kóbal), župnik-dekan v Šempetru pri Gorici, je davi po kratki, silno mučni bolezn umrl. Zobol je dal povod bolezn; klicali so ga previdavat bolnika, ko

se mu je bila vsled zobobola naredila oteklina v ustih. Mrzel zrak je neugodno uplival na oteklino, katera se je začela razvijati proti grlu. V tem stanji je šel pokopavat istega dne, mej tem umrlega bolnika — moral je iti sam, ker nima kaplana — in bolezen se je vsled tega naglo shujšala in strašno trpinčila zvestega duhovnika. Sinoči je poklical dva zdravnika, da bi mu naredila operacijo in se je v največih bolečinah ž njima sprehajal po sobi. Zdravnik nista spoznala, da bi se mogla v tem stanji narediti operacija. — Na to v strašnih bolečinah prebita noč — in davi je blagi mož izdihnil krepko svojo dušo. Smrt je nastopila vsled otrovanja krvi.

Rajnki je bil narodnjak z dušo in telom, iskren, pogumen, neupogljivega značaja do skrajne meje. Prej je služboval v Bovci, kjer si je pridobil največje zasluge za narodno vzbujo. Strah je bil nemškutarjem, a steber narodnjakom, kateri so ga iskreno ljubili in ga nikdar ne pozabijo. Čitalnica Bovška je njegova hčerka, katera po vsej pravici danes razveša črno zastavo. Slava njegovemu spominu! — Zarad nasledkov krvnega otrovljenja bode pogreb že jutri popoldne.

Iz učiteljskih krogov 26. januarja.

„Kdor prosi, bo uslišan“ ali „kdor trka, se mu odpre“ — le kranjski učitelji smo tako nesrečni in opravičene prošnje naše za povišanje plač so tako slabotne, da ne pritkajo do src naših gg. deželnih poslancev. Prosimo že nekaj let, a vse zaman, vse prošnje so le „glas upijočega v puščavi“ ter leto za letom beremo po časopisih: „prošnje ljudskih učiteljev za povišanje plač se ne uslišijo“.

Življenje postaja pa od leta do leta dražje in zahteve na ljudskega učitelja so tudi skoro vsako leto večje.

Ravnokar smo brali v časopisih, da je koroški d. želni zbor vsprejel jednoglasno nasvet finančnega odseka, da se povišajo plače ljudskim učiteljem na 700, 600, 540 in 480 gld. na leto. Učiteljice dobivale bodo po 80 odstotkov od učiteljske plače, podučitelji po 360 gld. in podučiteljice pa po 300 gld. na leto. Res pametna ureditev.

Na Kranjskem sicer ni podučiteljev in podučiteljic, a prav nič bi ne bilo napačno, ko bi prav bili, ali pa učitelji druge vrste, kakor je to v Ljubljani, da ne bode imel učiteljski pripravnik, ki je komaj ostavil pripravnico, iste, ali pa še večje plače, kakor jo ima učitelj, ki službuje že dvajset, ali tudi več let.

Da imajo učiteljice na Koroškem le 80 odstotkov od učiteljske plače, je prav pravično, kajti učiteljice nikdar toliko ne potrebujejo, kakor oženjen učitelj s kopico otrok, katere mora svojemu stanu primerno vzgojevati.

Sicer pa ne smemo obupati in tudi prihodnje leto prosimo. Gutta cavat lapidem non vi, sed saepe cadendo, pravi latinski pregovor. Uložimo prihodnje leto vsi učitelji zopet prošnje na deželni zbor za povišanje naših plač in uverjen sem, da bodo naši gg. deželni poslanci morali priti do prepričanja, da je treba ljudskemu učitelju gmotno pomagati, sicer ne bode mogel zadostovati vse n. zahtevam, katere postave in g. l. stvo od njega tirjajo. Zlasti zdaj, ko bode deželna doklada na žgane pijače zdatno pomnožila deželne dohodke, bi dež. zbor, ne da bi obtežil davkoplačevalcev, lahko se opiral na opravičene prošnje ljudskih učiteljev, ter jim privolil vsaj take plače, kakor na Koroškem. Saj so itak še manjše, kakor v družih deželah, n. pr. na Nižje-Avstrijskem, Štajerskem ali na Čškem in Moravskem.

Iz Mokronoga dne 23. januarja. [Izv. dopis.] („Rudeči križ.“) Razna društva, ki blažijo človeška srca, širijo omiko itd. se snujejo po naši mili domovini. Da so vsa taka društva velicega pomena in koristi, gotovo vsakdo pripozna. Nahaja se pa več pomenljivih društev, katerih pomen in namere so sploh ljudstvu v naših pokrajinah premalo ali čisto nič poznane. Jedno tacih prekornih društev, ki je posebno po deželi premalo poznano in razširjeno, je gotovo društvo „rudečega križa“, katero ima tako blaga, patrijotična in dobrodelna načela, ter človekoljubno nalogo in dejanje, namreč: streči v vojni padlim ranjenim, ali umirajočim vojakom ter podpirati njih zapuščene udove in sirote. — Da bi se to prekornisto društvo bolje razširilo mej ljudstvo, naudušila je c. kr. okrajnega glavarja v Krškem gosp. Weiglein-a lepa misel, poprijeti se dela, ter toplo spodbujati prebivalce svojega okraja, da si začnejo snovati podružnice „rudečega križa“;

in res po skrbnem prizadevanji posrečilo se je gosp. okraj. glavarju, da so se ustanovile v okrajih v kratkem času štiri jednake podružnice, ki štejejo skupno do 400 udov. — Tako so po prizadevanji gospoda okrajnega glavarja ustanovili najprvo rodoljubi Kotanjeviškega sodnijskega okraja svojo podružnico, za tem so sledili rodoljubi Krškega in Radeškega sodnijskega okraja. — Dne 19. t. m. pa so se na prijazni poziv gosp. okrajnega glavarja sešli tudi rodoljubi Mokronoškega sodnijskega okraja v Mokronogu, da si ustanovijo jednako podružnico. Omenjeni dan popoldne prišla je k udeležbi res obilna množica raznovrstnih stanov. Gospod okrajni glavar je navzočim v svojem krepkem nagovoru razvil pomen in načela tega društva, a gosp. Klein c. kr. vladni konceptist v Krškem, pa je lepo in obširno razložil zgodovino tega važnega društva. Oba gospoda govornika sta nautušila navzoče, tako, da so si rodoljubi takoj ustanovili svojo podružnico z letnim doneskom 1 gld. za uda, in še tisti dan pristopilo je k društvu 68 udov. V odbor volili so udje 12 članov, mej njimi prvosednikom g. c. kr. okraj. sodnika Adolfa Pfeffererja, a namestnikom nadučitelja Andreja Gerčarja.

Rodoljubi Krškega okrajnega glavarstva so pri tej priliki dokaj pokazali, da vedo ceniti toliko pomembno človekoljubno društvo; a gosp. okrajni glavar pa si je s svojim požrtovalnim trudom pridobil pri tem največ zaslug. Slava mu!

Naj bi se tudi po drugih okrajih naše mile domovine našle merodajne osebe, ki bi posnemale našega gosp. okraj. glavarja in v kratkem času bode društvo rudečega križa zelo razširjeno ter poznano v vsaki priprosti vasi. —ar.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Sobotno število našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnštvo zaradi članka „Kdo ljubi Avstrijo?“ in zaradi odstavka v „Političnem razgledu“, ki se je pečal z razmerami na Srbskem. Proti tej zaplembi uložili bomo ugovor. Današnja številka ima dve strani priloge. — Zaplemba zadela je v soboto tudi „Slovanski svet“.

— (Slovenski upisi v zemljiške knjige.) Kakor smo poročali, bila je dne 26. t. m. v budgetnem odseku državnega zbora debata o ukazu barona Pražaka, po katerem se imajo slovenske rešitve slovenski upisavati v zemljiške knjige. Pokazala se je tudi pri tej priliki neskončna objektivnost nemških zastopnikov. Temeljito sta se dr. Russ in dr. Heilberg sklicavala, prvi na koroški, drugi na štajerski deželni zbor, kakor da je deželnozborna obsodba Pražakovega ukaza tudi „pravokrepna postala“ kakor tisti — nemški formularji v poročilu deželnega odbora štajerskega. Dr. Russ se je vrhu tega skliceval se tudi na dra. Abujo, tedaj na Dežmana v koroškem deželnem zboru, in to se vé, da so regenati, v stvarih, ki so jih izdali, svete avtoritete! Kako je takšno ugovarjanje smešno, se niti označiti ne da. Ali pripravno je, da stvarnemu utemeljevanju, s katerim sta poslanec Zeithammer in pravosodni minister baron Pražak postopala proti napadom z leve, daje tem večjo veljavo. Pravo je tudi v tem slučaju na naši strani in mi le izrekamo poslancu Zeithammerju toplo hvalo, da je našo stvar solidarno zastopal.

— (Mašo zadušnico) po ranjku msgr. Andreji Einspielerji je na prošnjo akademičnega društva „Slovenije“ bral gospod P. Konstantin Vidmar, danes popoldne ob 10. uri v cerkvi sv. Urha, VII., St. Ulrichsplatz. Pri maši peli so pevci „Slovenije“. Na Dunaji bivajoči Slovenci so gotovo prav mnogobrojno udeležili se te maše.

— (Dnevni red seji Ljubljanskega občinskega sveta) v torek 31. dan januarja 1888. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. II. Pravnega in personalnega odseka poročilo: a) o podelitvi invalidske ustanove; b) ob uvednji taks za ženitovanske oglasnice; c) o volitvi dveh članov v komisijon za določitev vojaških taks in dveh članov v naborni komisijon. III. Stavbinskega odseka poročilo: a) o ulogi V. Seunigovih dedičev zaradi nakupa Igrišča; b) o omejitvi voznje po Dolgih ulicah. IV. Šolskega odseka poročilo: a) o gradnji nove mestne deške šole; b) o podaljšanju najemne pogodbe gledé prostorov I. mestne deške šole; c) o najemu prostorov za šolo na barji; d) o podelitvi I. mesta cesar-

Fran-Josipovega štipendija letnih 50 gld. za realce; V. Poročilo odseka za olupšavo mesta o nasvetu, da je za boljše oskrbovanje mestnih nasadov nastaviti vrtarskega pomočnika.

— (Vodnikov ples.) Čitalnica v Ljubljani priredi na čast V. Vodniku dne 1. februarja sijajen ples, ki bode gotovo kakor druga leta, izredno lepa narodna veselica in sestanek jako odličnega in elegantnega občinstva. Vse govornice, da je Vodnikov ples, kakor vsi drugi plesi, zabranjen, so izmišljene.

— (Maškarada „Sokola“) priredi se, kakor običajno, na pustni torek. Poizvedeli smo iz gotovega vira, da bode jako sijajna. Delajo se priprave že sedaj. Sestavilo se bode tudi več skupin. Upamo, da „Sokol“ ne bode zaostal za drugimi leti in da se letošnja maškarada zabeleži, kakor navadno, mej najlepše predpustne veselice našega mesta. Vabila so v tisku in v teku prihodnjega tedna jela se bodo razpošiljati.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj predstavljali sta se gluma „Štempihar mlajši“ in „Deklica Elizonska“. V prvi odlikovali so se gospod Kajzel, ki nas je zopet jedenkrat kot Štempihar mlajši z naravno svojo komiko razveseljeval, gospod Borštnik (Kričaj) in g. Kocelj ter gospodična Zvonarjeva, ki je pa ta večer imela le podrejeno ulogo. Opereta „Deklica Elizonska“ pela se je jednako izborna, kakor prvokrat in je občinstvo gospo Gerbičeve, gospičo Danešvevo in gospoda Brakla odlikovalo obilnim odobravanjem. Gledališče je bilo dosti dobro obiskano.

— (Ples „Rudečemu“ in „Belemu križu“) na korist bil je preteklo soboto v okrašenih prostorih kazinskih. Udeležilo se ga je mnogo odličnjakov, zastopani so bili vsi boljši krogi in tudi narodnjaki odlikovali so se po precejšnjem kontingentu. Četvorko plesalo je 68 parov, zabava bila je vseskozi jako lepa. Gmotni uspeh je neki prav ugoden.

— (Marijina bratovščina) imela je včeraj zelo buren občni zbor. Bivši odbor, na čelu mu g. Regali, moral se je umakniti novim močem. Pri posamičnih nasvetih pa se je unela tako hrupna razprava, da je vladni komisar zbor zaključil. Zaradi prepričlega prostora pride obširneje izvestje še le jutri na vrsto.

— (Osepnice.) Predvčerajnim so za osepnice zboleli 3 moški, 2 ženski, 4 otroci. Umrl 1 moški. Včeraj pa 3 moški, 2 otroka. Ozdraveli: 4 moški, 3 ženske, 6 otrok. Umrl: 1 moški 2 otroka.

— (G. dr. Homann) je od mestnega magistrata za čas osepnice nastavljen zdravnikom v bolnici za silo ter tudi po hišah obiskuje za osepnice obolele. — V bolnici za silo je bilo včeraj 20 bolnikov, v deželni bolnici za kužne bolezni pa 15.

— (Pokopališče pri sv. Krištofu) je zaradi epidemije za obiskovalce zaprto.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 31. snopič. Vsebina: Oderuh. (Konec). — Zilpravljevec. — Najemnina.

— (Za javno varnost.) Piše nam 28. t. m. prijatelj: Sedaj je prišel čas, da se sneg razstrebe. Kako je nevarno za tiste, ki spodaj ob hišah hodijo, kadar kdo na strehah sneg razkopava, je jasno. Vender pa se pogreša še vedno potrebna pazljivost, dasi kazni grozi tako razkopovalcu, kakor hišnemu gospodarju. Včeraj okoli 2. ure popoldne je nekdo stal na strehi velike realke in prav brezskrbno z lopato metal sneg na ulice. Znamenja spodaj ni bilo nobenega in videl sem, da sta dva gospoda šla drug drugemu nasproti, kar najedenkrat mej njiju prileti debel plaz snega, ki ga je razkopovalec vrgel na ulico. Da nesto bila vsak nekoliko korakov oddaljena, bila bi se gotovo zgodila nesreča. Opozorujemo torej hišne gospodarje, naj ne bodo nepazljivi!

— (Izpred sodišča.) Dne 26. t. m. vršila se je pred tukajšnjim c. kr. deželnim sodiščem kazenska obravnava, v kateri je sedelo na zatoženih klopek nič manj kakor 10 fantov iz Erzolja nad Vipavo, obtoženih zaradi teškega telesnega poškodovanja. Natepli so namreč dva fanta, o katerih so trdili, da sta jih osleparila, pobiraje plesno takso pri neki zabavi. — Ker pa nasledki neso bilo hudi, obsojeni so bili le od 1 do 3 mesecev, jeden je šel prost domov.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) napravi 1. svečana t. l. ob 1/28. uri na večer V. redno sejo s tem dnevnim redom: 1

Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Slučajnosti. 4. Zabavni večer. Lokal: I., Maria Theresien-Strasse 4, Hôtel de France. Gosti dobro došli.

— (Vabilo) k veselici, katero napravi Vipavska čitalnica v spomin Valentina Vodnika v četrtek 2. svečana t. l. v svojih prostorih. Spored: 1. Slavnostni govor. 2. Mašek: „Pri zibelci“, moški zbor. 3. Hajdrih: „V tihi noči“, moški zbor. 4. Dr. B. Ipavic: „Planinska roža“, moški zbor. 5. „Muteč“, vesela igra v jednom dejanji. 6. Ples. Začetek točno ob 1/28 uri zvečer. Ustopnina 20 kr., sedež 30 kr., ustopnina k plesu 50 kr. Odbor.

— (Litijško pevsko društvo) priredi dne 5. februarja t. l. zabavni večer s plesom v gostilni „Na pošti“ s sledečim sporedom: 1. Anton Förster: „Pjevajmo“, moški zbor. 2. Komični prizor. 3. Sr. Stegnar: „Oblakom“, moški zbor. 4. Deklamacija. 5. K. Knitl: „Žezulinka“, moški zbor. 6. Sr. Stegnar: „Kitajska“, šaljivi čvetospev. 7. Mirosl. Vilhar: „Lahko noč“, moški zbor. 8. Ples. Gg. neudje plačajo 50 kr. ustopnine, a gg. udje in dame ustopnine prosti. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustop je dovoljen le povabljenim.

Odbor pevskega društva.

— (Vabilo na „Ples v kostumih“,) kojega priredi Ptujška čitalnica dne 2. februarja t. l. v svojih prostorih „Narodnem domu“. Pri tej veselici svira vojaška godba 47. peš polka iz Maribora. Začetek ob 1/28. uri zvečer. Odbor.

— (Vabilo h koncertu,) kateri se priredi dne 5. februarja 1888. leta v prostorih „Bralnega društva“ v Krškem na korist „Pedagogičnemu društvu“. Spored. 1. A. Schuller: „Sirena“, overtura. 2. Nagovor. 3. A. Nedvč: „Na goro“, mešani zbor. 4. A. Nedvč: „Oblakom“, mešani čvetospev. 5. Deklamacija. 6. Flotow: „Marta“, potpuri. 7. G. Mayerbeer: Arija iz opere „Robert“, sopran-solo. 8. Iv. pl. Zajec: „Večer na Savi“, moški zbor. 9. F. Schubert: „Na morji“, bariton-solo. 10. A. Foerster: „Venec Vodnikovih pesnij“, mešani zbor. 11. V. Parma: „Pozdrav Gorenjske“, valček po slovanskih napevih. 12. Ples. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Ustopnina za osebo 80 kr., za obitelj 1 gld. 50 kr. Preplačila se hvaležno sprejemajo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 30. januarja. „Standard“ pripisuje govoru Tiszinem veliko pomena. V zgodovini Avstro-Ogerske utegne biti kaj novega, da se ujema s popularno-narodno svobodo, zato mora vsak Anglež brez razlike stranke simpatizovati z Avstro-Ogersko. Stražnik balkanski je prvoboritelj za svobodo v vzhodni Evropi. To da je jako hvalevredna uloga, ki daje Avstro-Ogerskej moralno silo, katere ni nikdar poprej imela. Čim višje Angleška ceni ohranitev miru, tembolj bode pripravljena učvrstiti Avstro-Ogerske roko. Tiszin govor čital se bode na Angleškem s splošnim zadovoljstvom. Angleška želi, da bi Bolgarska pod zaščito srednjeevropskih velikih vojnih vlastij rastla in se razvijala.

Dunaj 28. januarja.*) „Wiener Ztg.“: Okrajni komisar Thomann pl. Montalmar imenovan vladnim tajnikom na Kranjskem.

Budimpešta 28. januarja.*) (Zbornica poslancev.) Odgovarjajoč interpelaciji Helfyjevi poudarja Tisza, da ni najmanjšega povišanja, dvojiti o mejsobojnej „bona fides“ vlastij, ki so zavezane za vzdržanje miru in za lastno varnost. Ne da bi se dvojilo o ruskega carja miroljubnej izjavi in akoravno se treba izogibati vsakemu izzivanju, je vender vsled jako znatnih dislokacij in premeščevanja ruskih čet proti državnej meji, dolžnost skrbeti za to, da se za vse slučaje stori potrebno, kar zahteva varnost naših mej in pripravljenost naše vojske. Tisza ponavlja, da zveza srednjeevropskih veslesil ni bila nikdar kaj družega, nego mirovna zveza, čisto defenzivnega značaja, brez vseh agresivnih namenov. Upa, da se bode miroljubnim vladarjem in vladam posrečilo, ohraniti mir in oprostiti Evropo teško tlaččega čuvstva opasnosti.

Petersburg 28. januarja*). Generalnega štaba načelnik v pomorskem ministerstvu, Čihačev, imenovan poveljnikom vežbalne eskadre za bodoče vaje. Zastavniški častniki tej eskadri in poveljniki brodovja za pouk topničarstva in za pomorsko šolo so tudi imenovani.

*) Iz konfiskovane sobotne številke.

Vabilo

vsem p. n. gospodom odbornikom „Sokola“ za maskarado in 25 letnico k zopetni seji, koja bude v ponedeljek ob 8. uri zvečer v dramatični sobi Ljubljanske čitalnice.

Za vnanjo porabo. Pri protinu in trganji, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo se je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Steklenica stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (13 1)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—218)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Listnica uredništva: Gosp. M. Š. v R. Zanimanje, ki ga novi članek kaže, je hvalevredno, a za sedaj razprav o tem predmetu ne bomo priobčevali. Zdravi!

Tuji:

26. januarja:

Pri **Slonu**: Kramer, Kraus z Dunaja. Pöhl iz Budapešte. — Eadler z Gubiova. — Wachsenmann iz Polja. — Pri **Malič**: Fürber, Fuchs, Schneider, Guapil, Miklaš Sekmizler, Fischer, Ceubauer, Linke, Redl z Dunaja. — Schwarz iz Iglave.

Umrli so v Ljubljani:

26. januarja: Jožef Wolf, tapetarjev sin, 2 leti, Krakovske ulice 22, za kozami. — Ana Mave, delavčeva hči, 7 mes., Hradskega vas 20, za jetiko. — Urša Černilogar, gostija, 67 let, Trnovski pristan 10, za kozami.

27. januarja: Milan Predović, hišnega posestnika sin, 3 me., Poljanski trg 5, za oslabljenjem. — Anton Mikuš, posestnikov sin, 3 dni, Kolodvorske ulice 3, za slabostjo. — Jurij Markelj, pivar, 44 let, Slonove ulice 7, za otrpnenjem možganov. — Apolonija Hrovat, gostija, 81 let, Frančiškanske ulice 12, za pljučnim emfiseom. — Anton Magister, delavca sin, 16 let, Hradskega vas 10, za kozami.

V deželnej bolnici:

27. januarja: Marija Bečan, gostija, 53 let, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dné 28. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5-5	Špeh povojen, kgr.	62
Rež,	4-06	Surovo maslo,	1
Ječmen,	3-74	Jajce, jedno:	3-5
Oves,	2-44	Mleko, liter	8
Ajda,	4-22	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	3-74	Telečje	52
Koruza,	5-45	Svinjsko	54
Krompir,	2-67	Kostrunovo	32
Leča,	12	Pišanec	40
Grah,	13	Golob	20
Fizol,	11	Seno, 100 kilo	267
Maslo, kgr.	1	Slama,	214
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	720
Špeh frišen	56	mehka, 4	420

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. jan.	7. zjutraj	728.3 mm.	-4.8° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	728.9 mm.	-5.8° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	730.8 mm.	-2.2° C	sl. zah.	d. jas.	
28. jan.	7. zjutraj	727.6 mm.	-6.0° C	sl. szh.	obl.	10.0 mm.
	2. popol.	723.5 mm.	-0.2° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	721.5 mm.	-2.8° C	sl. sev.	snež.	snega.

Srednja temperatura — 0.4° in — 2.9°, za 1° nad in 1.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 28. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 78.70	gld. 78.50
Srebrna renta	80.50	80.25
Zlata renta	109.75	109.60
5% marcna renta	93.70	93.45
Akcije narodne banke.	867	864
Kreditne akcije	269.30	268.80
London	126.50	126.55
Srebro	—	—
Napol.	10 01 1/2	10 01 1/2
C. kr. cekini	5.96	5.97
Nemške marke	62 12 1/2	62 15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	166
Ogerska zlata renta 4%	97	35
Ogerska papirna renta 5%	84	15
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunajva reg. srečke 5%	100 gld.	119
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	20
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	20
Kreditne srečke	100 gld.	177
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	100
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	214	25

Poslano.

(10-4)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče pice,
i kas izkušani lek proti trajnom kašlju pljučevine!
želudca bolosti grkljana i proti mehurni kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Ročno kovačnico

z vsem orodjem

(56—2)

se dá v najem ali prodaj. Kovačnica je na dobrem mestu. — Več pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Dne 3. svečana 1888

bode v

(70—2)

Loškem potoku somenj.

J. Klauer v Ljubljani

„pri voglu“

(72—1)

priloga garantovano pristen

brinovec

liter po 1 gld. 40 kr. in prosi za obilo naročbo.

3000 gld.

proti 5% obrestim išče se na zemljišče v obsegu 14 oral njiv in senočetij, 11 oral gozda in nekaj barja. Sodnijsko je cenjeno 9000 gld. Najem znaša blizu 500 gld. Upnik more stopiti na prvo stopnjo uknjizbe.

Več pove **Jarnej Kamnikar** na **Lavici** pod **Ljubljano**. (55—3)

Razglas.

Mesto **Rudolfovo** prodaj iz mestnega gozda

1600 smerek.

Pismene ponudbe naj se pošljejo do 15. dne februarja 1888 na županstvo v **Rudolfovo**.

(66—2) **Dr. Poznik**, župan.

Poslano.

Pijte

Ubald pl. Trnkóczy-jevo

hmeljevo sladno kavo.

(Zdravilna kava.)

I. Dosegli in ohranili si boste zdravje.
II. Redili ali živili boste telo, kakor njemu to najbolj ugaja.

III. Prihranite si v denarji pri gospodinjstvu.
Važno in neobhodno potrebno za bolehalce na želodec, prsih, jetrih, obistih in živeh, za dojenčke, otroke, slabotne, za ženske pred in po otročej postelji, prebolele, malokrvne i. t. d.

Zametek s 1/4 kilo vsebine velja samo 30 kr.

Dobiva se v

(612—14)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Prodajalci na drobno dobé znaten rabat.

Geografična panorama.

Nova Schleimer-jeva hiša, Šelenburgove ulice.

Do ušteviš sredo

I. serija:

Prekrasno potovanje po Švici s hojo na Mont-Blanc.

Na mnogostransko zahtevanje častitega občinstva se bode vseh dvanajst serij ponavljalo, pa vsaka serija vender samo dva dni.

Naročnina za celi ciklus (12 pohodov) 2 gld.

Vse drugo kakor do sedaj.

(75)

J. Pserhoferjeva

lekarna na Dunaji, Singerstrasse 15,
„zum goldenen Reichsapfel“.

Kri čistilne kroglice, poprej univer-
imenovane, zaslužijo poslednje ime s polno
pravico, ker je ni skoro boleznij, da bi te
kroglice ne bile že tisočerno in čudovito
pomagale. V najtrdovratnejših slučajih, ko
so se druga zdravila zaman rabila, so te
kroglice pomagale neštevilnokrat. Škatljica
s 15 pilami velja 21 kr., 1 zavoj s 6 škat-
ljicami pa 1 gld. 5 kr., pri nefrankovanej
pošiljavi pa 1 gld. 10 kr.

Če se naprej pošlje denar, velja s poštne
prosto pošiljavo: 1 zavoj kroglice 1 gld. 25 kr.,
2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4
zavoji 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10
zavojev 9 gld. 20 kr. (Manj, nego 1 zavoj, se ne
pošlje.)

Došlo je mnogo pisem, v katerih se konsu-
menti teh pil zahvaljujejo, ker so je ozdravile
raznih težkih boleznij. Kdor jih je le jedenkrat
poskusil, priporoča to sredstvo še drugim.

Tu navedemo nekatera iz mnogih zahvalnih
pisem: (852—10)

Leogang.

15. maja 1883.

Velečastiti gospod!
Vaše kroglice uplivaajo
zares čudovito, neso
kakor druga proslav-
ljana sredstva, ampak
pomagajo v resnici in
skoro za vse.

Kroglice, ki sem jih
naročil o Veliki noči,
razdal sem skoro vse
znancem in prijateljem
ter so vsem pomagale.
Celo osobam visoke sta-
rosti, ki bolehalo za
raznimi boleznimi in
onemoglostmi, so takoj
pomagale, če jih tudi
neso popolnem ozdra-
vele, in je hočejo še
dalje rabiti. Prosim to-
rej, pošljite mi še pet
zavojev. Od mene in
vseh, ki so ozdraveli z
Vašimi kroglicami, naj-
iskrenejša naša zahvala.

Martin Deutinger.

Bega, St. György,

16. februarja 1882.

Častiti gospod! Ne
morem izreči dovolj
svoje najiskrenejšje za-
hvale za Vaše kroglice,
ker ozdravile so poleg
božje pomoči mojo so-
progo, ki je že več let
bolehal, in če jih tudi
sedaj mora še včasih

rabiti, vender je že to-
liko zdrava, da z mla-
dostno svežostjo lahko
opravlja svoja opravila.
To mojo zahvalnico po-
rabite v blagor trpečim
in hkratu prošim, po-
šljite mi zopet dva za-
voja kroglice in 2 kosa
kitajskega mila. S po-
sebnim spoštovanjem
Alcozjiz Novak, nadvrtar.

Vaše blagorodje! Na-
dejaje se, da so vsa
Vaša zdravila tako iz-
vrstno dobra, kakor Vaš
slovesi ozeblinski bal-
zam, ki je hitro ozdra-
vil v mojej rodbini več
zastaranih ozebljin, od-
ložil sem se poslužiti
Vaših kri čistilnih krog-
lic, da ozdravim že
dolgoletno zlato žilo.
Nikakor se ne pomiš-
ljam, priznati Vam, da
je moja bolezen po štiri-
tedenskem rabljenju po-
polnem bila ozdravljena
in da torej mej svojimi
znanci Vaše kroglice
najmarljivejše priporo-
čam. Tudi nič neham
proti temu, če te v-
stice porabite javno —
toda brez podpisa.
Z velespoštovanjem
C. pl. T.

Dunaj, 20. febr. 1887.

Ozebljinski balzam **J. Pserhofer-jev**,
priznan že več let kot
najsigurnejše sredstvo proti vsakovrstnim ozeb-
linam, jake zastaranim ranam itd. 1 lonček
40 kr., s frankovano pošiljavo 65 kr.

Kehelski balzam, zanesljivo sredstvo proti
vsakemu napenjanju na
vratu. 1 flacon 40 kr., s frankovano pošiljavo
65 kr.

Živiljska esenca, (Praške kapljice) proti
bemu prebavljenju, vsakovrstnim boleznim spod-
njih telesnih organov, dobro domače sredstvo.
1 flacon 20 kr.

Trpotčev sok, dobro znano, izvrstno domače
zdravilo proti kataru, hripa-
vosti, krčevitemu krču itd. 1 steklenica 50 kr.,
2 stekla s frankovano pošiljavo 1 gld. 50 kr.

Ameriško mazilo za protin, najboljšje sred-
stvo pri pro-
tinu, revmatičnih boleznih, trganji po udih, išiji,
trganji po ušesih itd. itd. 1 gld. 20 kr.

Liker iz planinskih zeljšč, W. O. Bern-
lenica 2 gld. 60 kr., 1/2 steklenica 1 gld. 40 kr.

Esenca za oči Romershausen a. 1 steklenica
1 gld. 50 kr., 2 gld. 50 kr., 1/2 steklenice

1 gld. 50 kr.

Prašek proti potanju nog 1 škat. 50 kr.,
s p. pošt. 75 kr.

Tannochinin-pomada **J. Pserhofer-ja**, že
več let priznana kot
najboljšje sredstvo na pospeševanje rasti las,
priznana od zdravnikov. Elegantly opravljena
velika doza 2 gld.

Univerzalni obliž **prof. Stendel-a**, pri
ranah, ki prihajajo od
udarca ali sunljeja, hudih ulesih vsake vrste,
pri vseh perijodno se odpirajočih ulesih na
nogah, pri ranah na prstih, unetih prstih in jed-
nakih boleznih se je večkrat skazal kot dobro
sredstvo. 1 lonček 50 kr., s prosto pošt. 75 kr.

Univerzalna čistilna sol **A. W. Bullrich-a**.
Dobro domače zdra-
vilo proti vsem nasledkom slabe prebavljivosti,
kakor glavobolju, omotici, krči v želodec, zgagi,
zlati žili, zabasanju itd. 1 zavitek stane 1 gld.

Franosko žganje. 1 steklenica 60 kr.

Razen imenovanih preparatov ima tudi vse v avstrijskih
časnikih objavljene tu- in inozemske farmacevtske specijali-
tete in se stvari, ki bi jih morda ne bilo v zalogi, hitro in
ceno preskrbe. — **Pošiljave po pošti** se hitro iz-
vrše proti predpošiljavi svote ali povzetju.

Postnina je veliko nižja, če se prej pošlje denar,
(najbolje po poštni nakaznici), kakor pri povzetjih.

Največ imenovanih specijaliteta ima tudi v **Ljub-**
ljani lekarna gospoda **G. PICCOLI-ja**.

Vsak dan sveže pustne krofe

priporoča (15-4)

J. Förderl-ova sladničarna pekarija
v Lingovih ulicah v Ljubljani.

Marijacejske kapljice za želodec,

MARIA-ZELLER
TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

katerim se ima na tisoče ljudi
zahvaliti za zdravje, imajo iz-
vrsten uspeh pri vseh boleznih
v želodcu in so neprekosljivo
sredstvo zoper: pomanjkanje
slasti pri jedi, slab želodec,
urak, vetrove, koliko, zlate-
nico, bljuvanje, glavobol, krč
v želodcu, bitje srca, zabasa-
nje, gliste, bolezni na vranici,
na jetrih in zoper zlato žilo.
1 steklenica velja 20 kr., 1 tu-
cat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

Svarilo!

Opozorjamo, da se te isti-
nite Marijacejske kapljice do-
bivajo samo v lekarni Trnkoczy
zraven rotovža na Velikem trgu
v Ljubljani. (611-14)

Prodaja

„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Štajersko vino lastnega pridelka dr. Jos. Waldherr-ja. Kovačansko vino

(Schmitsberger) (51-2)

v steklenicah.

1 liter	60 kr.
1/2 litra	32 „
1/4 „	18 „

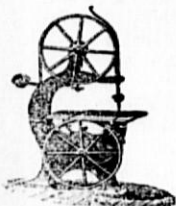
Za vrnene steklenice se povrne:

Za 1 liter	8 kr.
1/2 litra	6 „
1/4 „	5 „

Zaloga:

v Beethovenovih ulicah št. 6, pri Petru
Lassnik-u, Josipu Kordlin-u, Viktorji
Schiffer-ji, Ivanu Luckmann-u, J. Buz-
zolinu-ju, v Nemških ulicah št. 4.

G. TÖNNIES, tovarna za stroje v Ljubljani,

zastopnik Ganz-a & Co. v Budimpešti, preskrbljuje dobro-
znane trdolitne valjarnike (Hartguss Walzenstühle), cilindre,
škrbee (Aufzüge), vse aparate, transmissije in priprave za
mline. Nariši in načrti napravljajo se po najnovejših skušnjah.
Specijaliteta: Vsakovrstne žage in stroji za obdelova-
nje lesa. Preskrbuje hitro idočje parne stroje in varnostne
parne kotle.

Tudi napravlja plinovne motorje. Zastopstvo Langen-a &
Wolf-a na Dunaji.

Indiciranje parnih strojev,

njih predelovanje z jamstvom, da se privaruje pri kurilu. (836-12)

Neobhodno za vsacega

za svetljenje usnja pri konjskej opravi, vozovih, hišni
opravi, čevljih itd. itd., je novoizumljena po
c. kr. avstrijskem in oger- zavarovana proti
skem ministerstvu ponarejanju

svetla tinktura za usnje

(tekoče svetlo mazilo), do sedaj najboljša, ker do sedaj se
ni še nobenemu izmed mnogih tekočih svetlih mazil ali
likov za usnje dal patent. — Cena steklenici št. I. 1 gld.,
št. II. 40 kr., št. III. 20 kr.; in da ostanejo čevlji suhi pri
moči in mehki in voljni pri solnčnej vročini, se je že več
kot 10 let za dobro pokazala, tudi patentovana, nepre-
močljiva

hranilna mast za usnje.

Da je res to usnje varovalno sredstvo tako izvrstno, do-
kazuje 25 odlikovanj, na stotine priznanih
pisem. Oba izdelka se nista udomačila le pri c. kr. vo-
jašini, ampak si utrla ugod pri Nj. Velikostvu in
c. kr. visokostih.

Po tovarniški ceni se prodajajo v Ljubljani gg. Anton
Krisper in Schusnig & Weber, v Kranji g. Petan,
v Škofji Loki g. Kocell. — Dobiva se v vseh večjih
krajih države pri boljših trgovcih. (860-10)

Marijacejske kapljice za želodec,

izvrstno uplivačje pri vseh boleznih želodca.

Neprekosljive pri pomanjkanju slasti do jedi,
slabem želodcu, smrdeli sapi, napenjanju, kislem
podiranju, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako
se nareja pesek in pšeno ter se nabira preveč
sleza, pri zlatenici, gnju in bljuvanju, glavobolju
(če izvira bolečina iz želodca), krč v želodcu,
zapiranju ali zabasanju, preobilen želodec z
jedjo sli pijačo, glistah, boleznih na vranici, na
jetrih ali zlatej žili. — Cena steklenici z navodi-
lom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.

Glavno zalogo ima lekar

KAROL BRADY v Kromerizu (Moravsko).
Marijacejske kapljice neso nikako tajno sred-
stvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako
rabiti, ki se pridene vsakej steklenici.

— Pristne v skoro vseh lekarnah. —

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat
ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka stekle-
nica imeti rdeč zavitek z gorenjo varstveno znamko in z
navodom, kako rabiti, ki se priden vsakej steklenici, opom-
niti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Guseka v Kromerizu.

Pristne imajo v Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos.
Swoboda. — V Postojni: lekar Fr. Baccaricich. — V Škofji
Loki: lekar Karol Fabiani. — V Radovljici: lekar Aleksander
Roblek. — V Rudolfovcu: lekar Dominik Rizzoli, lekar Berg-
mann. — V Kamniku: lekar J. Močnik. — V Črnomlju: lekar
Jan. Blažek. (739-15)

CACAO in ČOKOLADA

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti
bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta
pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno
znamko in firmo. (800-55)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih u-
likates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Altagasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

J. Berner-ja in sinov

deželna

nasladna, suharna in zdraviliščna pekarija

v Slatini pri Rogatci na Štajerskem

posebno priporoča (833-15)

suhar,

kateri vedno izdeluje v izvrstnej baži, ki ga prodaja v Ljubljani gospod

RUDOLF KIRBISCH, sladničar na Kongresnem trgu.

(Naročila na zunaj se točno izvrše.)

KRANJSKA HRANILNICA V LJUBLJANI.

Objava.

Zaradi razsajajočih osepnic se obleka,
perilo in posteljna oprava pri podpisanej
zastavljalnici več ne jemlje v zastavo.

S kranjsko hranilnico združena zastavljalnica,

v Ljubljani, dne 28. januarja 1888.

(74-1)